

MARIBORSKI

VEČERNIK

Cena 1 Din

„JUTRA“

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprave 2488
tahaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglase
sprejema tudi oglašni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.408

... tu felix Austria

Na visokih avstrijske moči se je utrnila znana krilatica: *Bella gerant alii, tu felix Austria, nube.* Naj se drugi vojskujejo, ti srečna Avstrija, pa si s poročnimi zvezami pomnožuj moč, ozemlje in bogastvo. Kjer je preveč prevzetja in povzdignjenja, tja usmerja usoda svoje najhujše, neubranljive udarce. V tistih oktoberskih in novembarskih dneh 1918 je ta avstrijska sreča prenehala za vse večne čase. To, kar je sledilo, ni bilo samo zdemiranje in degradacija. V teku let in zlasti po Dollfussovih intencijah je bila ta uboga, siromašna Avstrija potisnjena na berglje. Stesal jih je apeninski Benin, Avstrija, naša sosedja, je postala najprej primerno torišče za odigravanje političnega nogometa. Avstrija je bila žoga. ... Brčal je po njej, komur je padlo to na misel. V drugi etapi je zdrknila na stopnjo apeninske kolonije. Sedaj bi apeninska politika rada osvojila monopol za razna manevriranja na avstrijskih tleh. Poleg političnih spon, naj bi postala ta uboga naša sosedja še primerno prizorišče za razne kulturno-penetracijske eksperimente. Nova palača avstrijskega inštituta, ki bo stal čez leto dni v Rimu v bližini Arco scuro in Museo Nazionale di Villa Giulia, naj bi bila drobtinica tem Avstrijcem, če že ne morejo dobiti česa boljšega. Po podpisu Italijansko-avstrijskega kulturnega dogovora med Mussolinijem in avstrijskim državnim tajnikom dr. Perntrjem v Rimu dne 2. t. m. naj bi ta inštitut skupno z italijanskim na Dunaju postal instrument medsebojne kulturne aktivnosti na znanstvenem, umetniškem in literarnem področju ter v obojestranskem pospeševanju stikov in področju gledališke, kinematografske in radiofonske tvornosti. Tudi naj bi se vršilo redno izmenjevanje profesorjev in dijakov. Avstrija naj bi postala predzidje latinščine in latinske kulture v osrčju srednje Evrope.

Navzlic prizadevnim apeninskim vaučkim ljubeznivostim trepečajo avstrijski oblastniki na dunajskem Ballhausplatzu, ki je te dni na gosto zastražen s frontno opremljenim vojaštvom in policijskim moštvom. To je strah pred ljudskim srdom. Kdo je danes med napol inšformiranimi, ki ne bi vedel, kakšno je dejansko razmerje političnih sil pri naših sosedih? Nekateri pojavi zadnjih dni kažejo konkretne svetlobne pramene v meščjo 'konkretno svetlobno pramene v to zasenčeno, le navidezno avstrijsko zaščje.

V 20. dunajskem okraju je te dni v močnem sprevodu korakala demonstrirajoča marksistična mladina in se dala razgneti šele po nastopu ojačenih vojaških in policijskih oddelkov. Na Gürtlu in tam okoli je bilo vse na gosto postlano s protirežimskimi letaki in tiskovinami. Iz posebne tajne tiskarne so prihajali ponarejeni tramvajski nedeljski vozni listki, ki so se razdeljevali delavcem, da so se lahko zastoj vozili. S tem naj bi utrpela dunajska občina na eni strani škodo, na drugi strani pa naj bi bil podan dokaz, da so v dunajskem podzemlju v neprekinjeni akciji neotipljive sile.

Marksizem se bori iz podzemlja. Hitlerstvo pa si je izbralo taktiko utihotapljanja v najrazličnejše avstrijske patriotske mladinske organizacije in snovanja nacionalsocialističnih celle. Te dni je prišla oblast na sled široko razpredeni hitlerjevski mladinski organizaciji »Jugendbund«, ki sta jo vodila general Kühler in znani Ludovik Fregel. Oba sta morala bežati preko meje, duh hitlerstva pa je ostal v pridobljenih srcih fanatične vse-nemško usmerjene mladine, ki čaka na dan obračuna in povračila.

Abesinija pripravljena na obrambo

Položaj skrajno kritičen — Italija stavi nesprejemljive zahteve — Abesinske čete na mejah italijanskih kolonij — Posredovanje Francije in Anglije

PARIZ, 13. februarja. Dasi se iz Rima uradno dementira vest o izročitvi ultimatumu v Adis Abebi, se vendar širijo tu vztrajno zatruda, da je demarša italijanskega poslanika pri abesinski vladni popolnoma ultimativnega značaja. Italijanska vlada zahteva od abesinske take zadoščenja za zadnje incidente (ki so jih Italijani sami inscenirali), da jih ta ne bo mogla dati. Položaj, ki je s tem nastal, tukajšnje kakor tudi londonske politične kroge zelo vznemirja in se zato skuša zlasti z angleške strani intervenirati tako v Adis Abebi, kakor tudi v Rimu, da se prepreči obojestrano razračunavanje. Ven dar je zelo malo upanja, da bi se intervencija posredila. Italija je, kakor se zdi, trdno odločena polestiti se Abesinije. Abesinija pa upreti se Italiji in napraviti konec večnemu ogražanju.

Po poročilih iz Adis Abebe je abesinska vlada poslala na mejo Somalije že okoli 60.000 mož, ki so zelo dobro opremljeni in izvežbani. Čete odpošilja tudi na mejo Eritreje. Kakor zatrjujejo pončeni strokovnjaki, razpolaga Abesinija trenutno z

vojsko 100.000 mož, opremljeno tudi s strojnimi puškami, topovi vseh vrst in tanki, a na razpolago so ji tudi bojna letala. V primeru potrebe poveča Abesinija lahko svojo vojsko na pol milijona mož, ako pa bi vojna trajala več časa, bi mogla izvežbati še nadaljnjih 500.000 mož, tako, da bi razpolagala z 1 milijonom vojakov. Tej vojski, ki je pripravljena iz sovražstva do Italijanov boriti se na življenje in smrt za svobodo svoje domovine, bi morala Italija postaviti nasproti vsaj enako močno vojsko. To bi pomenilo, da bi se izspopada med Italijo in Abesinijo razvila vojna velikega obsega, in to ne bi bila morda kakšna majhna in malo pomembna vojaška »ekspedicija«. V Parizu se zatrjuje, da so Italijanske finanče prestabe, da bi se mogla Italija spuščati v tako veliko akcijo. Že sedaj pa je tudi gotovo, da bodo Japonci z vsemi sredstvi podpirali Abesinijo, zlasti pa z dobavo orožja in municije.

Po poročilih iz Rima je bil tam vojni svet, kateremu je predsedoval Mussolini, sklepi pa še niso znani. Zaenkrat se od-

pošljejo v Eritrejo in Somalijo vojaki redne vojske, katere nadomestujejo doma vpoklicani rezervisti. Pričuje pa se še mobilizacija nadaljnjih letnikov. Tudi Abesinija je že odredila mobilizacijo nekaterih svojih izvežbanih rezervistov. Tako se v diplomatskem svetu mrzlično pričakuje razplet nadaljnjih dogodkov.

PARIZ, 13. februarja. Agencija »Havas« poroča: Konflikt med Abesinijo in Italijo je od včera nespremenljivo resen. Večina listov meni, da bo zelo težko rešiti spor z diplomatskimi sredstvi. »Petit Parisien« poroča, da je včeraj angleški poslanik več časa razpravljal v francoskem zunanjem ministrstvu o sporu v Airiki, ki pomeni najtežje preizkušnjo za Društvo narodov. Zdi se, da bo Mussolini mobiliziral še dve diviziji, ker hoče voditi diplomatska pogajanja z orožjem v roki. Rimski poročevalec »Mätina« poroča, da je abesinska vlada odklonila vsako zadoščenje in vsako odškodnino. Cesar Selasije zahteva razsodbo Društva narodov in je šele nato pripravljen skleniti pogodbo o miru.

Naivečji zrakoplov sveta uničen

KATASTROFA AMERIŠKEGA VODLJIVEGA ZRAKOPLOVA »MACONA«. MOŠTVO REŠENO RAZEN DVEH POGREŠANIH.

PARIZ, 13. februarja. Iz San Francisca poročajo: Ameriški vodilni zrakoplov »Macon«, največji zrakoplov na svetu, je po eksplozijski katastrofi popolnoma uničen. Po eksploziji je padel zrakoplov iz neznatne višine v morje, in sicer 160 km južno od San Francisca, ob obali Kalifornije. Na klice SOS so odhiteli na vajah se mučeče bojne ladje na pomoč posadki zrakoplova in rešile s čolni 81 mož. Usoda dveh mož je še neznana. Poveljnik zrakoplova, kapitan Willey je z devetimi častniki rešen. Kapitan Willey je bil tudi poveljnik leta 1933. Ponesrečenega zrakoplova »Acrona« in je takrat edini ostal živ. O katastrofi se poročajo sledeče podrobnosti: »Macon« je bil zgrajen v enakih dimenzijah kot »Acrona«. Pred tremi dnevi se je »Macon« pridružil velikim vajam vojne mornarice. Na klice na pomoč prihiteli ladje so videle plavati po morju samo še ostanke gorečih delov ogromnega zrakoplova in gondole. Ladje so pričele takoj reševati ponesrečeno posadko, kar se jim je skoraj posrečilo.

Zrakoplov sam je pa popolnoma uničen. V ameriški javnosti je vest o katastrofi »Macona« napravila zelo porazen vtis. Vojaški strokovnjaki pa za trjujejo, da so vodilni zrakoplovi za bojne namene docela neuporabni.

Priprave vlade za volitve

BEOGRAD, 13. februarja. V predsedstvu vlade je bila konferenca ministrov, kateri so prisostvovali dr. Jankovič, dr. Vabanič, dr. Kožulj, Svetislav Popović in Velja Popović. Po konferenci je notranji minister na vprašanje novinarjev, kakšna bo končna rešitev vprašanja vladne državne liste s predsednikom Jevtičem kot nosilec, odgovoril, da bo to vprašanje rešeno verjetno še tekom današnjega dneva. Sploh se v vladi opaža velika živahnost in v posameznih kabinetih ministrov so neprestane konference. Vrše se posvetovanja z ozirom na političen položaj, ki se ustvarja za nove volitve. Vlada bo v najkrajšem času izdala volilni proglas, ki bo kakor se zatrjuje, vseboval v glavnem isti program, kakor ga

je deklaracija. Za proglas je povsod veliko zanimanje.

IZ GLAVNEGA ODBORA JNS.

BEOGRAD, 13. februarja. Glavno vodstvo Jugoslovanske nacionalne stranke ni izdalo o svojih sejah glede bodočih volitev nobenega komunikeja. Obljubilo je, da izda komunike, po odobritvi sklepov s strani širšega odbora. Nadalje je vodstvo sklenilo, da ostane v permanenci.

AVSTRIJSKA OBLETNICA.

DUNAJ, 13. februarja. Povodom več najširjih priprav marksistov za nemire ob obletnici ponesrečene revolucije, je bila po vsej Avstriji stroga pripravljivost za vse vojaštvo, orožništvo in policijo. Vendar so bili v mnogih krajih zabeleženi večji in manjši nemiri, največje demonstracije pa so bile v Brucku ob Muri v Leobnu.

ROMUNSKI MONOPOLI.

BUKAREŠTA, 13. februarja. Vlada namerava monopolizirati žitno trgovino. Po dosedanjih načrtih bo novo monopolno podjetje pokupilo ves pridelek žita po določeni ceni 80.000 lejev za vagon. Mimo tega namerava vlada da monopolizirati tudi trgovanje s petrolejem, sladkorjem in kavo.

Boj pod zemljo.

Boj in razčiščenje v režimskih organizacijah samih. Srdita rivaliteta med mogotci in oblastniki. »Manchester Guardian« je te dni prinesel senzačno poročilo o globokih sporih med kanclerjem Schuschniggom in ponkanclerjem Starhemborgom. Schuschnigg pomeni orientacijo papeškega Rima, Starhemborg pa Mussolinijevega Rima. Schuschniggovih Sturmscharerjev je 45.000, Starhemborgovih Heimwehrovcv pa 130.000. Starhemborg se svoje premoči zaveda in podpihuje v sebi visokoleteče ambicije in aspiracije. Te dni so ob priliki velikega elitnega plesa dunajskega me sta prišla ta nasprotja do vidnega izraza.

Pariški »Intransigeant« je vrgel v svet novico, da bo poizkusil Schuschnigg pri-

doletti velmože francoske in angleške politike za to, da bi namesto državnega šefa, ki ga zavzema sedaj Miklas, prišel nadvojvoda Evgen. Z uradne strani so se te in podobne vesti dementirale. Nekateri spremljajoče okolščine omenjenega plesa, organiziranega v stilu in sijaju nekdanjih dvornih plesov, pa so marsikaj izdale. Poučno je predvsem, da so vojaški oddelki na večer velikega plesa zasledili mestno elektrarno, ker so oblastva dobila informacije, da hočejo nekateri povzročiti kratkega stika razbiti učinek tega velikopoteznega elitnega plesa. Pač pa je bil pri tem plesu navzoč nadvojvoda Evgen, ki so mu navzočji pridili viharne ovacije, kakršnih je bil svojčas deležen le blagopokojni gospod Franc Jožef I. Ni pa bil zraven knez — Star-

hemborg, čeprav je bil prejšnji večer navzoč pri opernem plesu in tudi sicer prisostvuje najmanjšim drugo- in celo tretjerazrednim prireditvam. Pojasnila je tudi v tem oziru vest »Intransigeant«, ki pravi, da je knez Starhemborg nasproten nakanam Schuschniggove skupine, ker hoče on sam zasedeti mesto državnega šefa.

Fronte so jasno zarisane; Schuschniggovi skupini naj bi v strahu pred Starhemborgovimi ambicijami in izgubo oblasti pomagal Habsburgovec, ki bo morda za to hvaležen. Starhemborgovi računji so drugačni. Kdo bo zmagal? Iz ozadja se očrtuje režeči se smehljaj nekoga tretjega, ki preži na zoreči sad. Tu felix Austria ...

-c-

Alphonse Daudet:

GREH ŽENE

ROMAN.

Mladi par je stanoval v stari zgradbi, jesti pa je hodil v gradič k gospe, kakor so imenovali mater. Gospa je sedela na čelu mize, rezala meso, delila čaj, kavo, sladkor, pijačo. Ko se je kosilo končalo, je mladi par izginil. Spočetka je mati skušala zadrževati mlado ženo pri sebi, da bi jo vpeljala v mnogoštevilne dolžnosti gospodinje, ki so zlasti na gosposkem podeželskem posestvu tako zapletene, zlasti še zaradi tatvin, ko se krade v vrtu, v kuhinji, na dvorišču, tako da so te tatvine zavile vso lišo v mrežo laži in prevar. Nu, Lydija se je tako dolgočasila pri tem tolmačenju hišnih poslov in Richardova pleča so se pri tem tako upognila, ko od največjega napora, da jo je mati odpustila in se vdala v misel, da mora sama šteti svoje hruške, pobirati odpadlo sadje in paziti na vseh poteh na košare in malhe klatežev, teh strašnih klatežev, ki so kradli manj ko njen vrtnar, četudi jim je tako vztrajno prtil na pleča vse svoje

grehe. In vsa zatopljena v svoje posle je premišljevala o tem, kako se je zmotila v svoji sinahi, tem nemarnem bitju, katero je hotela vzgojiti po svoji volji. In dasi se je Lydija takrat res docela spremenila, se ji je zdela vendarle vsa ona bivša ciganka, potuhnjena in nesposobna. Spremljati svojega moža na lov na reko ali v gozd, pripravljati mu naboje, vse to jo je zanimalo bolj ko šivanje in vezenje.

»Treba bi bilo vendarle, da se, drago moje dete, nazadnje naučite biti dobra gospodinja.«

»Čemu neki, gospa, ko nimam gospodarstva, a v hiši se itak vi sami brigate prav za vse?«

»A tudi mene ne bo vedno!«

To je bil pogostoma njun pogovor, zlasti tedaj, ko sta se enkrat na teden skupaj vozili v Garbeil. Zaradi tega je Lydija še bolj mrzla, to neskončno pot po malem starem trgu, kjer je gospa Feni-

ganova vsak hip postajala na trgu in si vbijala v glavo, da spoznava v razstavljenem sadju in povrtnini blago s svoje-ga vrta.

»Glejte samo, da to niso naše buče! In šele te breskve! Takšne imamo samo onj v Grosbourgu in mi... Prepričana sem, da je vse to ukradeno.«

In potem se je vedno ponavljala stara povest o košarah, ki so ji polne sadja bežale izpred nosa in so kljub vsej njeni pažnji ušle čez zid sadovnjaka. Na srečo so mlado ženo na potu tja in nazaj vedrili spomin, ki jih je v njej vedno znova budila bela cesta in jih nikoli ni mogla pozabiti. Tedaj se je videla v spominu, kako je še kot čisto mlado dete tekla po prašni cesti v površniku in klobuku z modrimi trakovi; ko pa je kočija vozila koncem velike ulice Soisy-sous-Etoiles, je mlado ženo obšlo vedno živo razburjenje in vznemirjenje tilie radosti, da se pelje pod okni svojega starega samostana.

Po večerji so ostajali še nekaj časa v salonu. Richard je kot nekoč igral z materjo šah, toda Lydijino igranje glasovirja ga je vedno odvajalo od igre. Čudno je bilo, da je ta divjak strastno ljubil

glasbo, in ker je poslušal le igranje svoje žene, ki jo je prav tako oboževal, sta se ti dve čustvi pomešali v eno samo, ki ga je potem vsega prevzemalo. Vsak hip se je njegov pogled vračal od šahovske deske k igralki, k njenim dolgim rokam, bolj belim ko tipke. In ko ga je kakšna kretnja ali baseda ljubosumne materine nestrpnosti opozorila na šahiranje, je čisto raztreseno premikal figure, spremljaje s svojim globokim in raskavim glasom globoke zvoke smate, ki jo je svirala Lydija: »Pum... pum... pum...«

»Molči vendar, Richard, to me tako vznemirja!« je kričala mati.

Nu, on je kmalu spet pričel svoj »... pum... pum...« in nadaljeval tako vse do desetih, ko so šli spat in so morale ugasniti vse luči v gradu.

Bilo pa je še nekaj, čemur se je moral mladi par z veliko muko odreči. Tako prijetno bi bilo sprehoditi se zunaj po od mesečine obsejani cesti, ali pa gozdu med gostim drevjem, ki ga je obsevala srebrna luč mesečine in mu dajala čudne oblike.

(Se bo nadaljevalo.)

Sport

Zbor nogometnih sodnikov, poverjenstvo Maribor, služeno. Vsi zvezni sodniki se naprošajo, da se zglasijo drži ob 18. uri pri »Orlu«. Zaradi občnega zbora ZNS, ki bo v nedeljo 17. t. m. v Beogradu je udeležba obvezna. Poverjenik.

Pričetek FIS tekmovanja. Danes ob 15. se prične letošnje tekmovanje Mednarodne smuške zveze (FIS), in sicer na Češkoslovaškem v Tatranski Lomnici. Danes bo štafetni tek na 4x10 km, na katerem bo startalo 13 držav, med njimi tudi Jugoslavija.

Smuška tekma za prvenstvo Koroške zimskosportne podzveze, in sicer na daljavo 15 km, bo v nedeljo 17. t. m. na progi Guštanj - Mežica. Start bo ob 9. v Guštanju.

Tekmovanje za prvenstvo dravske banovine v slalomu bo v nedeljo 17. t. m. pri Celjski koči.

Slalomsko prvenstvo dravske banovine in MZSP. V nedeljo 17. t. m. bo na idealnih smuških terenih pri Celjski koči nad Celjem tekma za slalomsko prvenstvo dravske banovine in MZSP. Za prireditelj vlada ogromen interes; v boju za častne trofeje se srečajo reprezentanti ljubljanske in gorenjske podzveze s štajerskimi kanoni, ki bodo na vsak način na svojem terenu zmagali. Pokroviteljstvo nad prireditvijo je blagohotno prevzel g. podban dr. Pirkmajer, ki je daroval tudi krasno darilo za zmagovalca. Za prvaka MZSP pokloni darilo podzveza, dočim je celo vrsto daril za ostale placirane tekmovalce preskrbel prireditelj SPD Celje. Snežne razmere so odlične ter ne bo nikomur žal, ako bo prisostvoval elitni prireditvi naših smučarjev pri Celjski koči. Iz Maribora bo v primeru zadostnega zanimanja vozil poseben avtobus ob 5. uri z Glavnega trga. Za nedeljo velja geslo: »Smučarji, v Celje!«

Naša nad vse ljubljena hčerka in sestra

Mimica

učenka III. razreda meščanske šole

nas je včeraj ob 19. uri za vedno zapustila in se preselila med nebeške krilate.

Pogreb ljubljenske bo v četrtek 14. februarja ob pol 16. uri iz mrtvašnice na mestno pokopališče na Pobrežju.

Maribor, Dunaj, dne 13. februarja 1935.

Žalujoci rodbini: Korošec in Rosenkranz

Sobo odda

OPREMLJENO SOBO
solčno, oddam stalnemu gospodarstvu. Razlagova ul. 25-II, desno. 603

OPREMLJENO SOBO
z dvema postelama in prostim vtihom takoj oddam. Taborska ul. 13. 595

OPREMLJENO SOBO
z vso oskrbo takoj oddam. Meljska cesta 58. 599

Prodajam

SUHI PREMOG
lini, Din 30.— 100 kg. Kolarbarji, drva, prodaja Posržin, Pobrežje, Gosposvetska cesta 56. 600

OKENSKA KRILA
kompletna, za 8 oken, poceni na prodaj. Vprašati Tomšičeva ul. 28. 597

Spomnite se CMD

Kupujte svoje potrebščine pri naših inserentih!

Ed'n' slovenski dnevnik na ozemlju bivše mariborske oblasti je »Večernik«.

Za to priprosto dejstvo nalaga našemu mestu in vsomu slovenskemu Podravju očitno na'ogo poskrbeti za to, da bo mo'el uspešno vršiti svoje nacionalno poslanstvo. To pa bo mogoče le tedaj, a o »Večernik« izpopolnit tudi svoje og'ase, zlasti malo og'ase, ki so neverjetno poceni. Sedaj žal pogrešamo stotine Slovancev, trgovcev, obrtnikov, posestnikov zasebnikov itd., ki bi, ko kaj prodajajo, kupujejo ali iščejo, morali oglaševati v »Večernikovi« malih og'asih. »Večernik« dela za Vas, delajte Vi zanj!

Ponos

perice in gospodinje je lepo, belo perilo, ki ga dá le

Riviera - terpentinovo milo

Zahtevajte ga povsod!

Ko je dala življenje svoji hčerki, je umrla gospa

Štefka Vauhnikova

žena od'elnika

v Mariboru, dne 12. februarja 1935 v 30. letu svoje starosti.

Pogreb bo v četrtek ob 11. uri iz mrtvašnice na starem pokopališču do Tomšičevega drevoreda, ododer rajnko prepeljemo v rodbinsko grobnico k Sv. Jakobu v Slov. gor. Za one, ki jo bodo hoteli spremiti do tja, bo na razpolago avtobus.

Tihaga sožalja prosijo

Odv. Dr. Miloš Vauhnik, soprog s svojo hčerko in z rodbino Miheličovo.